

ἐντελοῦς ιδορροπίας καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις. Μονιμότης τῶν διαστάσεων τοῦ πλανητικοῦ συστήματος, μονιμότης τῆς ήλιακῆς ἀκτινοβολίας, μονιμότης τῆς χρυσικῆς συστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας, τελευταῖον δὲ μονιμότης τῆς περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆς καὶ τοῦ ὄχιματος τῆς Γῆς, οὕτινος τὸ πεπλατυσμένον περὶ τοὺς πόλους ἔλαβε τὴν σύγχρονον αὐτοῦ ἀξίαν.²

Τὸ ἔδαφος μόνον δὲν εἶναι ἀπολύτως μόνιμον· ἔξαιροι οὐσιούσιν εξησθενημένα αἱ βραδεῖαι ταλαντοειδεῖς κινήσεις τῶν τυμπάτων τοῦ γηίνου φλοιοῦ, προερχόμεναι ἐκ τῆς ἀνίσου καταψύξεως τῶν τυμπάτων τούτων, τῶν μὲν ἡπειρωτικῶν, τῶν δὲ ὑποθρυκίων, καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων συσσώρευσεως τῶν διὰ καθιζόσεως στρωμάτων.

Παγετώδης περιόδος τοῦ βροείου ήμισθαιρίου συνδεομένη πρὸς τὰς ταλαντοειδεῖς κινήσεις τοῦ φλοιοῦ.

Ἐξησθενημένη ἔξακολούθησις τῶν ἡφαιστειακῶν φαινομένων.

Ἄπο πολλοῦ ἡ ζωὴ ἐγκατέλιπε τὰς πολικὰς χώρας, τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς καὶ τὰς ἄνευ βροχῆς χώρας (ἔρημους). Εἰδικεύεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν κατοίκων διαιρινομένων διὰ τῶν κλιμάτων καὶ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἑδάφους.

Διατήρησις ἐν τῷ βάθει τῶν θαλασσῶν φαύνου ἀναλόγου πρὸς τὸν προγενεστέρων ἐποχῶν.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀναφεομένοις δυσὶ πίναξιν, ὃν δὲύτερος μόνον δημοσιεύεται ἐνταῦθα, ὡς ἀμέσως ὀξετιζόμενος πρὸς τὸ ἡμέτερον θέμα, ἀναγράφεται μεθ' ἀπασθήτης τῆς δυνατῆς συντομίας. ὡς ἀνακεφαλαίωσις σύμπαντος τοῦ ἔργου τοῦ κ. Faye, ἡ ἀρτία καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀπασθήτης τῶν μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ κόσμου ἀσφαλῶν τῆς ἐπιστήμης γνώσεων στηριζόμενη κοδιμογονικὴ θεωρία αὐτοῦ, οὐσιωδῶς διαφέ-

1) Η παγετώδης φάσις δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀπόχρυσην ταύτην. Οὐδέλλως δέον ν' ἀποδοθῇ αὕτη εἰς τὴν ἀνεπικαθίστησην μεταβολὴν τῆς ἡλιακῆς ἐνέργειας, οὐδὲ εἰς τὰς μακρᾶς περιόδου μεταβολὰς τῆς ἐγχλίσεως η τῆς ἐκκεντρότητος τῆς γηίνης τροχιδίς, αἵτινες δέον νὰ παραμείνωσιν περιλαμβανόμεναι μεταξύ περιωρισμένων δρίων. Όρθιερον ἀπέδωκαν ταύτας εἰς τὴν μετακίνησιν θαλασσῶν τινῶν βένυμάτων. Τῷ ὄντι, δι' ἐν' οὐδέμια τοσούτῳ γέρτου τῶν ισοθέμων βεβιοῦσται τις πόσουν καὶ κακούλαι καὶ ἀνύψονται ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, συγκρινούντων εὐρέως μετὰ τῆς Ἀρκτικῆς θαλάσσης, ἡ μετὰ τοῦ Ειρηνικοῦ. Εἴναι μικρά τι ἔχεις τοῦ ὑποθέμησιον ἐδάφους, μεταξὺ τῆς Γραιλανδίας καὶ τῆς Νορβηγίας, θύειοι δικαύοι εἰν μέρει τῷ ἀπὸ τοῦ πόλου προερχόμενον κατώτερον ψυχρὸν ῥέμα, τὰ θερμὰ τῶν τροπικῶν ῥέματα δὲν θά ἐφέροντο πλέον μετὰ τῆς αὐτῆς ἀρθρίνιας πρὸς βροφὴν, αἱ δὲ ισοθέμαι ήμῶν θά ἐλαχιστοῦν τὴν διάταξην, ἦν ἔχουσι σήμερον ἐν τῷ Εἰρηνικῷ. Τῶν ἀνωτέρων δὲ ἀτμοσφαιρικῶν βένυμάτων μὴ μεταβάλλομένων, οἱ ερωπαϊκοὶ παγῶνες νέαν θά ἐλάμβανον ἐπέκτασιν. (Ὑποσημείωσις ἐν σελ. 292). Τὰ περὶ ἐπιδράσεων τῶν ἡπειρωτικῶν ὅγκων ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ισοθέμων εὑρίσκει ὁ ἀναγράστης ἐν τῇ καὶ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ἀριθμῷ σημειωθείστη Γεωλογίᾳ τοῦ κ. Lapparent (Μέρος πρότον, ἐν σελ. 88 καὶ ἐφεξῆς), τὰ δὲ περὶ ἐπιρροῆς τῶν θαλασσῶν βένυμάτων ἐπὶ τῆς θερμοκρασίας τῶν θαλασσῶν ἐν σελ. 93 καὶ ἐφεξῆς.

2) Η Γῆ διετήρησε δι' ἀπασθήτην τῶν ἀλλοιώσεων τούτων τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς μορφήν, τὴν τοῦ ἐλλειψοειδῆς διὰ περιστροφῆς, διέγον πεπλατυσμένου περὶ τοὺς πόλους· τὸ πεπιεσμένον μετεβλήθη μόνον κατὰ ποσόν.

εοντα τῆς τοῦ ἀθανάτου Laplace, ιδίᾳ καθ' ὅσον κατὰ μὲν τὸν ἀρχαιοτέραν (τὸν τοῦ Laplace) ὁ Ήλιος εἶναι προγενέστερος τῆς Γῆς, ὡς καὶ τῶν ἀλλών πλανητῶν, ἐσχηματίσθη δὲ αὔτη, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ὑπὸ μορφὴν δακτυλίων περὶ τὸν ισημερινὸν τοῦ Ἡλίου ἀποσπασθείσης ἀραιᾶς καὶ διαπύρου ὑλῆς, ἐνῷ κατὰ τὴν τοῦ κ. Faye οἱ πλανῆται ἐσχηματίσθησαν πρὸ τοῦ Ἡλίου διὰ συμπίξεως τῆς διαπύρου ὑλῆς, ητις τυμπατικῆς καὶ οιονεὶ ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν ἐστεοδιλέζετο ἐν τῷ διαστήματι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων.

'Αλλ' εἶναι δυνατὸν ἀρά γε νὰ θεωρηθῇ ἡ νεωτάτη αὕτη θεωρία τοῦ κ. Faye ὡς ἡ τελευταία, δριστικῶς καὶ οιονεὶ ἀμετακλήτως λόγουσα τὸ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς ἀδιαλείπτως ἀσχηλοῦν αὐτὸν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου ζήτημα; — 'Η εἰς τὴν ἐργάτην ταύτην ἀπόκρισις δὲν φαίνεται ἡμῖν δυσχερής σύμμερον. Πολλάκις καὶ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις καὶ ἀλλαχοῦ ἀνεγράφη, καὶ ἐτονίσθη μάλιστα ἀναγραφέν, ὅτι αἱ πρὸς ἐργανείαν τῶν γεγονότων ἀλλοθεῖς ἐπιστημονικαὶ ὑποθέσεις — τοιαῦται δὲ δέον νὰ θεωρηθῶσιν πᾶσαι αἱ μὴ ἀντιφάσκουσαι πρὸς τὰς μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν μισθώσεως αὐτῶν ἀσφαλῶς εἰσαγόμενες. Πολλάκις καὶ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις καὶ ἀλλαχοῦ ἀνεγράφη, καὶ ἐτονίσθη μάλιστα ἀναγραφέν, ὅτι αἱ πρὸς ἐργανείαν τῶν γεγονότων ἀλλοθεῖς ἐπιστημονικαὶ ὑποθέσεις ἐν τοιαύτῃς βάσεις — τοιαῦται δὲ δέον νὰ θεωρηθῶσιν πᾶσαι αἱ μέτασταταὶ πρὸς τὴν θεωρίαν προστιθέμενα τὰ εκάστοτε ἀναφαίνομενα τῆς ιδίας αὐτῶν τέχνης γεγονότα, μετατίθενται δὲ εἰς τὰς ἐν ἐφεδρείᾳ ἐπιστημονικαὶ ὑποθέσεις καὶ ἐξετάζονται τότε πλέον ἀπὸ ἀπόκρισεως καθαρῶς ιστορικῆς, διὰ τούς παρουσιασθῶσιν ὄμοταγή γεγονότα, ἀτινα διὰ τούτων δὲν δύνανται νὰ ἐργανεύσησιν ἐπαρκῶς. Τοῦτο διδάσκει ἡμᾶς σύμπασα ἡ ιστορία τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ ιδιαί τῶν ἀναφεομένων εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΙ ΠΑΤΙ ΙΩΝ.—Ι. Δωμάτιον τοῦ "Γατού".—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὸ δρᾶμα τοῦ Ελληνιδα μὲν μπτέρα, Ἰταλὸν δὲ πατέρα σχόντος Ἀλεξάνδρου Παρέδων Dona Juana ἐδίδαξεν ἡ Γαλλική-Κωμῳδία καὶ ἐν Λονδίνῳ, ὅτε αὕτη σειράν παραστάσεων ἐν αὐτῷ ἐδωκεν, οἱ δὲ Λονδίνεοι, καίτοι μήτη τῆς Denise, τῆς Adrienne Lecoultre καὶ τῶν Effrontés ἐκειδοκρήτων αὐτό, οὐδα-

1) Λίγα πιθανὰ εἶναι, χρόνου καὶ χώρου ἐπιτρεπόντων, νὰ προχηματεύσουν προσεγγῶς τὴν ζήτημα τοῦ κατοικήσιου τῶν γνωτῶν ἡμῖν οἰκείων σωμάτων ἐπι τῇ βάσει τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς ἐπιστήμης, στηριζόμενοι, ὡς πάντοτε, ἐπὶ τῶν μέγιστων ποσού τοῦ οἰκείου περιστατικού, ἐπειδὴ τῆς ζητήματος τούτου ἐγκωμιάνων, ιδίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς περὶ τούτου ἐν τῷ προκειμένῳ ἔργῳ μελέτης τοῦ κ. Faye.

μῶς ὅμως ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον. Ἐπανερχόμενοι ἐπ' αὐτοῦ, πράττομεν τοῦτο ὅπως σημειώσωμεν ὅτι ή *Dona Juana* ἀπαδχολήθασα τοὺς κριτικούς τοῦ θεάτρου ἐφ' ικανόν, ἀνεγράψην ἕν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ ιστορικοῦ. Ως εἶπομεν ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἔργου ἐν προτέρᾳ Ἐπιθεωρήσει, ὁ κ. Παρθόνης βάσιν τοῦ ιστορικοῦ αὐτοῦ δράματος ἔθηκε τὰ ὑπὸ τοῦ Hillebrand δημοσίευθεντα ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν Δύο Κόδιων» (1 Ιουν. 1869), ἥπερ καὶ ἀνέλαυνεν ὁ τοῦ ἐπιθανοῦς τούτου περιοδικοῦ συγγράμματος κριτικοῦ Bellaigue ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ ἔργου τοῦ ἐλληνοίταλοῦ ποιητοῦ. Ἀλλὰ τὸν ἀφῆγον ταύτην νεώτεραι ιστορικαὶ ἔρευναι ἀλλοιούσιν. Ἐν τῇ *Revue Pyrénéenne* ἐδημοσιεύθη περὶ ἀντίψης ἐν δυσὶν ἄρθροις ὑπὸ τοῦ κ. Desdevives du Dezert, πραγματείας ισπανοῦ συγγραφέως, τοῦ Rodriguez Villa, ἀλλως τὰ αἴτια τῆς παραφροσύνης τῆς Ιωάννης ἐκτιθεῖσα. Η Ιωάννα ὑπανδρεύθη κατὰ τὸ δέκατον ἔβδομον ἦτος τῆς ήλικίας αὐτῆς τὸν Φίλιππον τῆς Αὐστρίας, τὸν ὡραιότερον πρίγκιπα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Οὗτος κατέστησεν αὐτὴν δυστυχῆν, καίτοι ἐκείνην οὐδαμῶς ἐπαύετο ν' ἀγαπᾷ αὐτὸν. Ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ μετὰ δύο ἔτη, αὐτὴ οὐδαμῶς ἐνόρει ν' ἀποσπαθῇ τοῦ πτώματος αὐτοῦ, ἐδυρεν αὐτὸν περὶ τὴν Καστίλλην καὶ ἐνεκλείσθη παρὰ τὸν τάφον ἐν τῷ σκοτεινῷ πύργῳ τοῦ Tordesillas. Ἀπώλεσεν ἀληθῶς τὸ λογικόν, ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἐκκέντρων ἐπικηδείων τελετῶν, ὃν προσέτη. Ἀλλ' ἐξην ὅπως θεραπευθῇ ἢ ἀσθένεια αὐτὴ οὐχὶ δὲ νὰ ἐπιταυθῇ, εἰ μὴ φόδος κατεῖχε τοὺς περὶ αὐτὴν περὶ ἀνακτήσεως τῆς ἰσχύος. Εἰς τοῦτο δὲ προσθετέον ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ παραφροσύνη δὲν ἔθεωρετο ὡς θιλιερὸν γεγονός, ἀξιον τοῦ οἰκτοῦ καὶ τῶν φυσιοτίδων πάντων, ἀλλ' ὡς τιμωρία τις τοῦ Θεοῦ, πήντινα ἔδει νὰ υπομείνῃ καρτερικῶς ὁ παθῶν μέχρι θανάτου. Πολλάκις δὲ ἐνέπνεεν τρόμον. Κατὰ τὸν Rodriguez Villa λοιπὸν ἡ γερμανικὴ ἔκδοσις τοῦ ιστορικοῦ τῆς παραφροσύνης τῆς Jeanne-la-Folle οὐκ ἔστιν ἀκριβῆς, διότι ἡ παραφροσύνη αὐτῆς δὲν προσῆλθεν ἐξ ὧν αὐτὴ ἀναφέρει λόγων, ὅτι βίᾳ καθείχθη ἐπὶ ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἢ δυστυχῆς γυνή, ητίς οὕτω ἐγένετο παράφων κατὰ τὸ τέλος τοῦ βίου αὐτῆς, παραταθέντος μεθ' ὅλα ταῦτα ἄκρι τοῦ ἔξικοστοῦ ἔκτου ἔτους. Ὁμολογητέον δὲ ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ ἀθηγονίσις ἐστὶ δραματικωτέρα, ὁ δὲ κ. Παρθόνης ἀκολουθήσας αὐτῇ ἐν γνῶσει ή ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ συγγράμματος τοῦ Villa οὐδαμῶς ἀξιος μομφῆς τυγχάνει ὃν Ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης περὶ ιστορικοῦ γεγονότος ὁ δραματικὸς δύναται ν' ἀκολουθήσῃ τῇ κρείττονι πρόσος τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἀφηγήσει.

Ως ἀνωτέρω εἶπομεν ἡ *Dona Juana* ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ Οίκου τοῦ Μολιέρου καὶ ἐν Λονδίνῳ πέρι τῆς ἐκεῖθεν ἐπανόδου αὐτοῦ, ἐδιδάχθη δὲ τῇ ἐπιούσῃ τῆς διδασκαλίας τοῦ Hamlet ὑπὸ τοῦ ἔξοχου τραγῳδοῦ Mounet-Sully, ὅστις προύκάλεσε συζητήσεις ἐν Λονδίνῳ ἐπὶ τῇ ὑποκριτείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ὑποδύσει τοῦ δανοῦ πρίγκιπος. Καὶ τούτῳ ὁ Sarcely, αὐθις εἰς Λονδίνον μεταβάσις, παρέρχεται ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιθυλλίδι αὐτοῦ ὑπέρμαχος τοῦ συμ-

πατριώτου αὐτοῦ καὶ ἕδη ἐν Παρισίοις οἰκουμενοῦντος ἔνεκεν ἀδμενείας τραγῳδοῦ. Τὸ γαλλικὸν θέατρον ὑπὸ συνοχῆς κατείχετο προτιθέμενον νὰ διδάξῃ τὸν *Dona Juana*, ητίς οὐχὶ ὑπὸ πάντων μετ' εὐχερείας κατανοθεῖσα ἐν Παρισίοις, δυσχερέστερον ἔτι θὰ κατενοεῖτο ὑπὸ τῶν Ἀγγλων. Καὶ ὅμως ἐγένετο καλῶς δεκτή, ὁ δὲ εὐρυτάτη αἰθουσα τοῦ Drury-Lane ἵν σχεδὸν πλήσιος. Μετὰ τὸν *Dona Juana* ὡς παραστάσεις ἀποκαλεσμοῦ ἐδόθησαν ἐν Λονδίνῳ *la Joie fait peur* καὶ ἡ *Francillon*. Τοῦ πρώτου ἔργου μετέσχε καὶ ὁ Got, ὅστις τῇ πρώτῃ ἐπιβιβασθεὶς τοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο εἰς τὸν ἀγγλικὸν πρωτεύουσαν, τῇ ἐσπέρᾳ παρέστησε καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἵν ἐν Παρισίοις ὅπως παραδῷ τὸ μάθημα αὐτοῦ. Ἐν τῇ *Francillon* ἐθιμάμενον αὐθις ἡ δεσποινὶς Barlet, περὶ ής ἐκτενῶς ὅμιλει αὐθις ὁ Sarcely, διαβεβαιούμενος ὅτι ἡ καριεστάτη τῶν ὑποκριτιών ἔσχε περιφανῆ ἐπιτύχιαν ὡς τε ὑποκρίται καὶ γυνὴ. Καὶ οὐκ ἡνὶ ἀλλως γενέσθαι.

ΧΡΟΝΙΚΑ. "Ἄρτι ἐξεδόθη συμβολικὸν δρᾶμα (drame symboliste) ἐπιγράφενον Χριστός (Crist, a poetical drama by W. H. Sadakichi. Boston, 1893), ὁ δὲ παιητῆς αὐτοῦ ἐστὶν Ιάπων, Sadakichi καλούμενος, ὅστις ἐν αὐτῷ πραγματεύεται τὸν βίον τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ πενταετῆ ἐργασίαν πρὶς συγγραφὴν τοῦ δράματος, παρέστη ἴδρωτι περιφρέμενος δημοσιεύων αὐτὸς τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐκσφενδωνίζων εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίσαντος αὐτὸς σὸν περιληπτική ἴστορία τοῦ βίου τοῦ ἀπὸ Ανατολῶν κακινοῦ ἀστέρος. Διὰ τὸς προτασσομένης βιογραφίας αὐτοῦ πληροφορεῖ τὸν κόσμον σύμπαντα ὅτι ἐγένητο τῷ 1867 ἐν Nagasaki, ἐπειδὲ πατέρα μὲν Γερμανόν, μητέρα δὲ Ιαπωνίδη, ὅτι ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὅτι ἀπεκτήστη ἀπὸ τοῦ 1882 ἐν ταῖς Ηνωμέναις Πλατείαις τῆς Αμερικῆς, ὅπου ἐν δυστυχίᾳ διτήθην. Ἀλλ' ὅπερ ὅδυ ιηρότερον, ἐξίστατο ἀπόφοιν καὶ θυμαζών ἔχυτὸν ἐπὶ πολὺ, διότι δὲν ἡ υγεία τὸν ἀποφασίσῃ ἢν θὲ ἐγίγνετο φιλόλογος, ζωγράφος, ἢ ὑποκρίτης, «κεκτημένος ἐπίσης προσόντα δὲ» ἐκαστον τῶν ἐπαγγελμάτων τούτων». Τέλος ἔγνω νὰ γένηται λόγος: οὕτως ἀγγέλλει ἐν τῷ τελεί τοῦ βιβλίου αὐτοῦ μέγαν ἀριθμὸν ἔργων προετοιμαζομένων, μυθιστορίας, διαλέξεως, ποιήματα ἐν πεζῷ, μεταφράσεις, μὴ περιλημνωμένων ἐν αὐτοῖς καὶ τῶν τριῶν δραμάτων, ἀπερ ἐσονται: συνέγεια τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς κύρια πρόσωπα ἔχουσι τοὺς ἀρχηγοὺς τριῶν ἑτέρων θρησκειῶν.

"Ο Χριστός, ποίημα δραματικὸν εἰς πράξεις τρεῖς (καὶ εἰς πεζὸν ἀπιεροῦται: ὑπὸ τοῦ συγγραφέως «τῷ κακῷ κρίθεντι, ταπεινωθέντι, θύμισθεντι ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ»). Ἐπεται πρόλογος ἐν ᾧ φέρεται ἡ ἔπειτα ὑπερίφρασις διακίρρεις: «Ἐγρητάμην ἐν τῷ δράματι τούτῳ ἐλευθερίᾳ ἐκφράσεως, ἣν κατανοήσουσι μόνα τὰ σπάνια πνεύματα, ἀπερ δύνανται: νὰ ἀνέλθωσι μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ ὄφος ἀφ' οὐ πρατηρῷ τὸν ἔνδρων καὶ τὸ σύμπαν . . . Οιαδήτις καὶ ἡ γύρα, ητίς ἀναδευθήσεται νὰ πραστήσῃ τὸ ἔμπνοι δρᾶμα, θὲν δυνηθῇ νὰ κυργήσῃ εἰς τὸ ἔξις ὅτι κέκτηται θυμικὴν δραματικὴν τέχνην!».

Θὲν ἐπιτρέψων οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται τῷ γράφοντι τὰς γραμμὰς ταύτας νὰ μὴ παράσῃ ἀυτοῖς ἔστω καὶ κεραλικώδη περιλήψιν τοῦ ἀηδονῆς τούτου δράματος, ὅπερ ἀλλως, μὴ δυνάμενοι νὰ βλέπωμεν ἀφ' οὐ βλέπει σημείου τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ σύμπαν ὁ νέος ἀστὴρ τοῦ συμβολισμοῦ, ὁ ὑπερακοντίσκος τὸν νορ-

θηγιανὸν συνάδελφον αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν αὐτό. Ἀληθῶς ἔσει νὰ φαντασθῇ τις πυραμίδας ἡς ἡ βάσις ἐκτίνεται ἀπὸ τῶν Πνιγμένων Πολιτειῶν εἰς Ἰαπωνίαν διὰ τὶς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας ἡ δὲ κορυφὴ ὑψοῦται ἐν Γερμανίᾳ ἐν ἥ ἐσπουδασεν, ἀπὸ αὐτῆς δὲ γρηγοριστοῦντα τὸν πανύκιστον συμβολιστὴν. ὅπως συλλάβῃ ἰδέαν τοῦ μεγέθους τῆς μορίας τοῦ ἄνθρωπος.

— Ἐν τῷς θεάτροις Ἀθηνῶν ἐδιδάχθησαν ἔργα τινὰ νέα, ἵδιά τῶν κατάπτωσιν σημαντικῶν κωμεῖδαλλών, ὡς ἀποκαλοῦνται, ἀπέρ ἐπὶ τέλους ἀποκηρύττουσιν ὡς νεανικὰ ἀμαρτήματα καὶ ταῦτα καὶ αὐτοὶ οἱ ἐργάταις αὐτῶν. Θὰ ηγέρεθεν νὰ ἐπραττον τοῦτο πρὸ τῆς συντάξεως αὐτῶν. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ἐξ ἄλλοτε.

— Ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς βασιλίστης, κατὰ τὴν Harley Street ἐν Λονδίνῳ, ἐδιδάχθη ἀρτί ἡ Ἀνδρομάχη τοῦ Ερμίπιδον κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον. Τὰ κυριώτατα πρόσωπα τοῦ δράματος ὑπεδύθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν, ἦν διδάσκει δὲ καθηγητὴς Wilson. Οἱ ἀκροταὶ τῆς διδασκαλίας ταῦτης, καίπερ ἀγνοοῦντες τὴν Ἑλληνικήν, ἀπεδίξαν ζωηρὸν ἐνδιαφέροντα ὑπὲρ τοῦ δράματος τοῦ ἀπὸ σκηνῆς φιλοσόφου. Οὕτω καὶ ἡ Ἀνδρομάχη ἐγγράφεται ἐν τῷ δραματολογίῳ τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ πανεπιστημίοις τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ αὐτῆς, ἔτι τῆς Αὐστραλίας διδασκομένων ἀρχαίων δραμάτων, ἣν μὴ δὲ ἀπατόμεθα ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος τὸ πρᾶτον νῦν ἐπανελαμβάνεται τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τὴν Ἐκτορος γυναῖκα ἔχον δρῦμα. Πότε καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ τοῖς γυμνασίοις γενήσεται διδασκαλία τῶν ἀριστούργημάτων τῶν προγόνων, ἀφιεμένων κατὰ μέρος τῶν λαβυρινθῶν πλήθυς τῶν γραμματικῶν καὶ κριτικῶν παρατηρήσεων δι' ὃν δὲ νῦν σκοτίζεται τῶν μαθητῶν;

— Ο Χρόνος τῶν Παρισίων διετύπωσε γνώμην περὶ ἴδιωσεως λχεῖκοις θεάτρους ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπεκαλέστη τὴν γνώμην διαφόρων ἐν οἷς καὶ τὴν τοῦ Δουμψ, υἱοῦ.

— Ο Mascagni κατέχεται ὑπὸ πυρετώδους δραστηριότητος πρὸς παραγωγὴν νέων ἔργων. Ἐν τῷ προτέρῳ τεύχει εἴπομεν ὅτι νέον ἔργον ὑπεσχύθη τῷ Covent-Garden τοῦ Λονδίνου, νῦν ἀγγέλλεται ὅτι ἀπέστειλε τῷ διευθυντῇ τοῦ Μελόδραματος τοῦ Βερολίνου τὰς δύο τελευταίας πράξεις τοῦ Radcliff, παρασκευάζεται δὲ μετ' αὐτῇ νὰ μελοποιήσῃ νέον ἔργον τῶν Menasci καὶ Targioni-Toscanelli ἐπιγραφόμενον Romano. Καλὴν δύναμιν!

— Η ὑγεία τοῦ διαστήμου τραχυδός Mounet-Sully ἀπεκτέστη.

— Νερὰ ἀμερικανὶς ὑποκρίτρια, ἡ Miss Kate G..., παρέστη τῇ μητρὶ αὐτῆς δεῖγμα αὐταπαρησίας σπάνιον.

Μεμνηστεύμένην νέον τινὰ παρεσκεύασε τὴν πρῶκα αὐτῆς καὶ ἦτορι μάντην νέου παντούριον ἀπὸ τῆς θεάτρου αὐτῆς ἀνεγέρθησεν Σικάγων συνοδευμένη ὑπὸ τοῦ μηνηστήρος τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Ἐν Σικάγῳ δὲ ὑπανδρεύεται αὐτῇ τὸν μηνηστήρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, ἡτις μαθεῖσα τοῦτο ἐν δλῃ τῇ ψυχραιμίᾳ αὐτῆς, ἀμερικανικῇ ἀληθῶς, ἀποστέλλει τῇ μητρὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ γάμου, ἀπέρ εἴχε δι' ἐσωτήρην, καὶ συνοδεύει αὐτὰ δι' ἐπιστολῆς ἐκφράζουσης τὰς ἔσωτῆς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας αὐτῆς καὶ διαβεβαιουμένης αὐτὴν περὶ τοῦ βαθέως σεβασμοῦ αὐτῆς.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι κατάστασις ως πρὸς τὴν πολιτικὴν, μάλιστα δὲ τὴν ἑξόχως ἐνδιαφέρουσαν σῆματαν οἰκονομικὴν ἐποίην, οὐδεμίαν σχεδὸν ἐμφανίζει σπουδῆς ἀξιαν μεταβολὴν. — Η τοῦ κ. Σωτηροπούλου κυρέρνουσις, ἔξικομένη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν διορισμῶν τῶν νομαρχῶν τοῦ κράτους, οὕπο κατώρθωσε ν' ὅρη καὶ τὰ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπουργείου παρερμπίτοντα προσκόμματα, καίτοι κατὰ τὰς νεωτέρας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδόθεις ταῦτα — τούλαχιστον τὰ ἀπὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ κ. Ράλλην εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ κ. Χατζοπούλου, ὑποψήφιοι, ὡς γνωστόν, διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης — οὐσιωδῶς ἐξοσθένουσαν, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐδωτερικῶν ὑπουργοῦ χαλάσαντος τὴν ἔντασιν τῆς ἀρνήσεως αὐτοῦ. — Ἐν τούτῳ μόνον διαβαίνεται τροπὴ τις ἐν τῷ πολιτικῷ καταστάσει, ὅτι πλεῖστοι τῶν τέως εἰς τὴν πανίσχυσιν μεριδά τοῦ κ. Τρικούπην ἀγνόκοντες, οἱ μὲν βλέποντες ψευδοθείας τὰς πατριωτικὰς ἐλπίδας, ἐφ' αἵ συνετάσσοντο καὶ ἀνεπιφύλακτον τὸν ὑποστηρίξανταν τῷ πρῶτῳ παρεῖχον τῷ πρῶτων πρωθυπουργῷ, οἱ δὲ γονευόμενοι ὑπὸ τῶν θελγάντων τῆς Ἐξουσίας, πήτις πάντοτε διατρέψει γονευτικὴν τινὰ δύναμιν, ἀπέστησαν τῆς τρικούπικῆς φάλαγγος καὶ πίστιν ὅμοσαν τοῖς νῦν κυβεργῶσιν. — Οὔτοι, ὅσοι διπλοποτε καν δισταί διόνανται βεβαιῶς νὰ εἶναι πάντες, δὲν θὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς ἔξασθαλίσιν τῷ ὑπουργείῳ τῆς ἀναγκαίας κοινοβουλευτικῆς ισχύος· θὰ περιβάλλωσιν ὅμως τὴν κυβέρνησιν διὰ τῆς δυνάμεως ἑκείνης, πήτις θὰ ἐπέτρεψεν αὐτὴν μὲν ὅπως ἄνευ παρεκτησίας ἐκ τῶν δρῶν τῆς εὐλαβείας πρὸς τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, τῷ βασιλεῖ δὲ δῆπος διὰ τῆς κορηγήσεως πρὸς αὐτὴν τοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως προσαγάγῃ τὴν βουλὴν αὐτοῦ περὶ καταρτισμοῦ καὶ τρίτου κόμματος πραγματικοῦ, κωδίς νὰ πορθάσῃ εὐλογὸν ἀφορμὴν τοῖς ἱγέταις τῶν ἀλλων μεριδῶν νὰ μεμφθῶσιν αὐτὸν ὡς μὴ δὲλως λαμβάνοντα ὑπ' ὅψει τὸν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ σχέδιον τῶν κομμάτων. — Άλλα ταῦτα θὰ διασφανισθῶσι κατ' ὀκτώβριον, ὅτε πιθανῶς συγκληθήσεται η Βουλὴ καὶ δειχθήσεται ἡ πρὸς αὐτῆς θέσις τοῦ ὑπουργείου. Μεταξὺ τοῦτο πρὸς τῇ ὑπὸ αὐτοῦ παρασκευῆ τῶν νομοθετικῶν μέτρων, ἀτίνα θὰ ἐργανεύσωσι τὸ καθ' ὅλου πρόγραμμα αὐτοῦ, ἀδχολεῖται μετ' ἐπαινετῆς ἀληθῶς δραστηριότητος πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δημοσίας ἀσφαλείας καὶ πρὸς περιστολὴν τῆς λαθρευπορίας· τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἀποδεικνύουσι τὶ δύναται νὰ πράξῃ καὶ ἐν τούτῳ κυβεργητικής θέλουσα νὰ ἐγασθῇ μετ' αὐταπαργνησίας, ἔχοντα δὲ δύναμιν ὅμιον ἐμφοριούμενην ὑπὸ χρηστῶν ἀγαθῆς γειτονίας αἰσθημάτων. — Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, αἰσθησιν πολλῶν ἐμποιεῖ ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑποτροπίασίς τις πρὸς τὴν νόσον τῆς δημαγωγίας παραπορούμενην ἐν τῷ ἐργανεύσοντι τὰς ιδέας τοῦ κ. Δηλιγιάννη δηγάνωφ. Τοῦτο, ωσεὶ μὴ εἴτε πρόκειται τὰ ἀποτελέσματα προγονούμενης τοιαύτης δημαγωγικῆς πολιτικῆς, ἀνεπέτασεν αὐθίς τὴν σπ-